

было срамъ да ги слѣша, и мѣ рекли: Иди при Александрѣ, и речѣ мѣ, защо Адинейте не ще мѣ се поклонатъ. Да знае защо другѣ поддобрѣ царѣта отъ него сѣ доходили въ Адина, и не имъ се поклонихме, понеже подсичкиятъ свѣтъ поддобрѣ Филобфи, и первокѣнницы нѣма. Стига мѣ Македонѣа да царѣва, и нека излѣзе отъ мѣстото ны, защо послѣ и да ще, и да нещѣ посраменъ ще си стиде. И тѣтакси посѣкли толковникятъ предъ вѣстникятъ, за да не стиде другъ съ новы извѣстѣа, и испѣдели Арфадѣа.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ РАЗГНѢВАВА НА А.О.ИНЕНТЕ.

Арфадѣа се върналъ при Александрѣ, и мѣ казалъ сичките дѣмы Адинейски. Отъ тѣа дѣмы, разгнѣвилсе Александръ много, и повелѣлъ да се возрожи войската мѣ, и излѣзналъ да се бѣе, и прѣтисналъ крѣпостьта отъ чѣтыри страны, Кѣманите Аламанѣйски стрѣлили съ съ стрѣлы като свѣлакъ пчѣльный: но понеже Адинейте отъ крѣпостьта неможли да глѣдатъ вънъ, дотѣгнало имъ да сѣдатъ заключени, створили вартыте и излѣзли да се бѣатъ.

А.О.ИНЕНТЕ ПОВѢДВАТЪ АЛЕКСАНДРА.

Адинейте оубѣили отъ Кѣманите 10: хѣлды, и 3: хѣлды отъ Македонцыте, а отъ Адинейте